

UVOD

Bosna i Hercegovina kao članica u Vijeću Evrope od 2002.godine i danas prolazi kroz neophodne i nezaobilazne reforme, kao i izazove sa kojima se suočava. Postoji snažna želja da zemlja učestvuje u evropskim integracijama, sa konačnim ciljem da postane članica Evropske Unije. Nalazimo se u tranziciji i suočavamo se sa teškim ekonomskim problemima. Bit će mo u stanju da se nosimo sa brojnim izazovima koji proizilaze iz ovakve situacije, jedino, samo ako postoji jak državni mehanizam koji djelotvorno vlada i gdje se poštivaju osnovna ljudska prava i slobode. Zato je potrebno i neizostavno izvršiti reformu Ustava BIH. Mehanizmi donošenja odluka na nivou BIH nisu efikasni i racionalni, već teški i sa previše mogućnosti za blokiranje donošenja bilo kakve odluke.

Ustav BIH sadrži veliki broj međunarodnih instrumenata za zaštitu ljudskih prava, Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima daje prednost nad svim drugim zakonima, pocrtava demokratski karakter države, i stavlja jak naglasak na zabranu diskriminacije. S druge strane, državne institucije su struktuirane tako da ne predstavljaju građane direktno, već da osiguraju zastupljenost konstitutivnih naroda. Zato je u radu naglašena reforma Ustava BIH. Nažalost, može se konstatovati da se i dalje krše prava građana, što je opšte poznata činjenica, a što je prezentovano u samom radu.

Da bi se napravila razrada i izveo zaključak zadate teme, rad je postavljen u četiri dijela.

1. U prvom dijelu govori se općenito o Vijeću Evrope, njegovom historijskom putu, sastavu i razvoju, njegovim institucijama, tijelima, ovlastima, programima kao i projektima Vijeća/Savjeta Evrope. Takođe je dat osvrt na Bosnu i Hercegovinu te prijem u članstvo Vijeća Evrope, gdje je danas mjesto Bosni i Hercegovini, te Vijeću ministara i njegovima tijelima, sa osvrtom na Ured Vijeća evrope u BIH- Sarajevo.

2. Evropska konvencija o ljudskim pravima i osnovnim slobodama je ovlaž predstavljena u drugom dijelu rada, u kom sam prioritet dala pojmu i značaju ljudskih prava, klasifikaciju prava prema vremenu, karakteristikama istih, historijskom pregledu ljudskih prava i sloboda, instrumentima i načinu korištenja ljudskih prava, te najznačajnijim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama.

3. Treći dio odnosi se na samu Evropsku konvenciju sa razrađenim članovima iste, te primjerima sudske prakse i doma za ljudska prava, odnosno ombudsmena, kao i nekim zagarantovanim pravima iz Protokola koji su sastavni dio Konvencije. Obradila sam ustavni i konvencijski sistem zaštite ljudskih prava kod nas, te prezentovala dodatak Ustavu BIH instrumente za zaštitu ljudskih prava koji imaju pravnu snagu ustavnih odredaba. Dat je kratki sažetak o edukaciji pravnih stručnjaka u BIH, ciljevima i snazi programa, te obuke i podizanja svijesti o Evropskoj konvenciji.

4. U četvrtom dijelu rada prikazana je Evropska konvencija u zakonodavnoj praksi u BIH za zaključcima i preporukama prema određenim pravima i obavezama poštivanja ljudskih prava. Ovim radom se ukazuje na praktične probleme primjene mehanizama zaštite kršenja ljudskih prava. Ukazuje se na neophodnu ustavnu reformu, teritorijalnu organizaciju BIH, reformu strukture unutar FBIH, jačanju lokalne vlasti u oba entiteta, itd., Sa provođenjem prednje nabrojanog, Bosna i Hercegovina bi se našla u Evropskoj uniji, i samim tim uveliko bi se poštivala ljudska prava i slobode, a u Vijeću Evrope našla bi mjesto kakvo i zaslužuje.